

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XI. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XI. DIE APRILIS.

BENEDICTVS GOEZ
COADIVT.

Hic militarem suam licentiam cum Religiosis moribus commutauit, Societatem anno 1584. ingressus: ad quam hoc viso permotus est. Anno 1583. in Templo coram B. Virginis imagine in genua prouolutus, & vitæ suæ rationes dolentes expendens, petebat à IESV per MARIAM veniam peccatorum. Tum parvulus (vt ferunt) in DEIPARÆ sinu puer, quæsi mater pro Benedicto iam veniam impetrasset, in lacteas lacrymas abundè solui est visus: quibus ara subiecta immaduit; ies, qui spectaculo interfueré, strophiola liquore illo mirabili cerratim, & cum admiratione imbucentibus, Benedicto verò se in Societatem Iesv dante: in qua per Mogorenses, & alias Orientis Indiæ Missiones magno animarum studio, & religiosæ vitæ innocentia vixit.

P. EMMANVEL
DE BARROS.

Huc in viridi Indiæ Orientalis Promontorio laborantem insignis admiranda virtutis fama ore omnium celebravit. Eius precibus (verba sunt annuarum inde missarum.) Eius Ieuijnijs exactum narrant à femina Daemonem Inquilinum, qui eam multis annis infederit; eum, cùm se colligeret ad exitum obfirmatus, negaretque è veteri deiiciendum possessione, Patrem catenus restitancem vississe, vt discessum tandem promitteret, quo cumque signo iuberetur. Agebantur

hæc in loco, qui distat ab Altari passus ferè triginta. lucentes igitur in eo cereos iubebatur extinguere. Iussum factum; tam longè absentes extinguit uno Spiritu fœmina concitior, & domesticum simul expuit Dæmonem. Idem Pater strumosum puerum, cui omnia alia remedia frustra adhibebantur, post preces, oleo ante Sacram Eucharistiam penitili illitum restituisse sanitati fama memorat. Vallem ipsam crebris frequentem prædijs mali Lemures infestauerunt, terribilibus modis insultantes: suppetrias icabant Sacerdotes alij, nullo euentu. Accitus P. Emmanuel, Domos obit, pia cularem spargit rorem, reperensque salutare Iesu nomen, vallem omnem lustrar; quibus armis infestam Lemurum Turbam, ex loco penitas proscriptis, & fugauit.

*Euchæs.*P. D I D A C V S
S O T U S.

VT animæ magis promptas Domino nostræ operas reperirent, ac vt ne quid ipse sibi laxamenti quæreret, voto concepro promisit se nunquam exiturum, nisi expressâ Superiorum id imperantium voluntate coactum. *Zelus.* Flagris in se quotidiè semel seuerè animaduertere non contentus, secundò id, & nonnunquam testid repertius. Cilicijs assiduis corpus, etiam in senio, ita vexabat, vt cùm non nisi octo iam horis à morte abesset, sit repertus duobus ferreis cilicijs adeò arte adstrictus, vt ea frangi necesse fuerit, quod ab illis expediri posset capulo tam vicinus.

Hispanus.
Murciæ. 11.
April. 1617.
xrat. 69.
Soc. 51.

Mortif.
Mortif.
Mortif.

P. STANISLAVS
GAURONSKI.

Polonus
Posnaniae. II.
April. 1610.
Iter.

Superior.

Vocationis

Hispanus
Peruanus;
Lima. II.
April. 1632.
S.V.
Corona.
Mox. f.

Illustri domo licet natus, tamen cùm Romam ad Theologiam mitteretur a iunt cum toto itinere (cùm id circa scandalum licuit) aurigam egisse. Beato Aloysio cotubernali familiariter vrebatur & imitabatur virtutem, quam coram spectabat. In rectione, sua commoda exosus, ultima omnia eligebat; cibo paruo; sapientulo, lectulo duro, vestibus attritis contentus. Post acceptum diuinum viaticum cum lachrymis gratias egit. Pro beneficio Vocationis. Anno deinde 1622. eius cadaver iuuentum penitus incorruptum, colore albo succo recenti quin & sanguine è presso labio, & auriculâ dextrâ expresso; sarcophago, ac vestibus plane absumpatis. Auxit admirationē corporis illius constitutio succi, & carnis plena; locus ipse humidus à vicino fluui, qui in veure exundat. Rem, & nostri, & 4. Medici explorauere. Neque id alienum est, ut credatur in homine in quo singularis planè cum Deo coniunctio, ac aliæ solidæ virtutes praecessere.

P. A N T O N I V S
R VIZ DE MONTOYA.

Cum esset parvulus bohem annos natus, quotidie coronam Deiparæ attente recitabat cum lachrymis; & nudatum tenerum pectus lapide verberans, conabatur actum diuini amoris elicere. Ipse sibi texuit funem cilicinum quo se cingebat cùm ad esset spectaculis. Postea tamen abijt effrenis in via cordis sui procax, libertatis & gloriae cupidus, licenter effusus ad

insanias fallas, & à Sacramentorū vsu omni per triennium altenus, modicā tantum scintillâ pietatis retentā, vt sacrificio missæ quotidie interesset, ac Deiparæ rosarium recitaret. Ab hac effrænatione post multa capitib[us] pericula iam redire incipientem ad cor, & in Deiparæ facello, eiusdem corona, seu rosario recitando intentum, ac veniam petentem quod rosarij domi obitus pensum illud è digitis persolueret, dicitur imago Deiparæ ex altati allocuta in hæc verba: *Desino esse sollicitus: ego brevis dabo tibi roarium.* Mox incredibili tam perdite suæ vitæ odio, ac nouo erga Dei Matrem amore flagrans, ad P. Gonsaluum Suarez Societatis Iesu Sacerdotem (qui Antoniu[m] pijs colloquij ad frugem reducere nitebatur) adiit. Is conspecto Antonio, dixit; sibi eo die datum elegans rosarium: & illud ei dans monuit, ut conaretur Deiparæ esse valde additus; Antonio incundè attonito, ac expleram dati à Deipara promissi fidem non sive triusque admiratione narrante. Cum inter seueriora, & molliora vitæ consilia mediis fluctuaret, dæmonem deformem valde, sed & Angelum suum formâ cœlesti spectabilem sibi videre ac ab eo defendi est visus, & ad religiosæ vitæ amorem exarsit. Cum per octo dies pijs S. Ignatij commentationibus animum exerceret, ac instar pumicis aridus marceret, nil tamen omitteret; quarto demum die visus sibi est videre magnam vim populi, ab Angelis, & à quibusdam de Societate Patribus defensi, contra dæmones populo illi ad infernum rapiendo intentos. Inde illum admirabile desiderium subiit Parauariæ adeundæ. Mox ad Christi in excelso throno sedentis latus, & ad fugendum ex aperto illius vulnere delicias cœlestes sibi admitti visus est, conspectis de Societate Patribus in ueste vndeque

quaque pellucidâ, symbolo eius candoris quo rationem conscientiae suæ reddunt ijs à quibus gubernatur. Quare tum illi in pretio ac amore esse cœpit haec tenus parum amata Societas: cui nomen dare ut posset, Grammaticæ studijs animum tanto conatu applicuit, vt per menses vnde cim ad Rhetoricæ usque classem euaserit.

Anno 1606 die Præsentationis Beatisimæ Matris ad Societatem admis-
sus, in Dei matris manibus depositum
omnia ea quæ per omnem vitam erat
acturus, ut illa satisfactionem, quam
vocamus, omnem pro animabus pur-
gatorij applicaret. In Nouitiatu, Re-
gina Seraphinorum opem ardentissi-
mè implorabat, ut per eam pro ante-
actæ vite licentia veniam, & amorem
erga illam ac reverentiam perpetuam
obtineret. Hic se aiebat eius præsen-
tiā persensisse, ac se illi suum cor
porrexisse, quod illa benignè accep-
tum sui cordis loco reposuerit, ac suum
vicissim clienti suo donauerit; Anto-
nio tunc delicijs pleno, & promittente,
se iam nihil eorum quæ Deo non pla-
cent amaturum, de viribus totis labo-
raturum ut etiam ab alijs toto corde
amaretur. Sæpè dixit suis Superiorib-
us; multa fe à liberali Dei ac Dei
Matris manu accipere, velut in præ-
mium eius conatus quo se vincere ac
affligere connitebatur omni occasione
oblata.

Anno 1607. Nouendali pietatis
exercitio eam in rem instituto, petijt
à B. Virgine Paraquaria missionem:
& videre sibi visus est Deiparam inter
S.P. Ignatium atque Xauerium me-
diā, ac dicentem, fore ut eō mitte-
retur.

Monitus pro Paraquaria adeunda,
exercitijs aëeticis animum excoluit.
In quibus quinto die hæc illi species
oblata est. Patebat iter arduum, & af-
perum: ac in illo rivebatur Deipara

splendoribus glorioſa, quasi pulcherri-
mæ cuiusdam portæ custos, ad quam
vbi per arduum illud iter appulit An-
tonius, à Deipara peramanter accep-
tus, ac inuitatus ut ingredieretur, poft-
eaquam ingressus est, vidi hortum
peregrinis & nunquam visis floribus
mirabilem, cuius intima penetralia,
Deiparae hortatu ingressus, Christum
istic videre sibi est visus in horri cen-
tro statem, ac lateris sui vulnus manu
tegentem: a quo accitus, ad oculum
sacri vulneris procubuit, à Christo illi
admotus, eiusdemque amplexu re-
creatus. Videbatur sibi eō magis sitire
qui plus inde bibebat: & videre flores
omnes aureos aut argenteos, distin-
ctos lapidibus pretiosis, at odore ra-
ctuque longè suauissimo. Quicquid
deliciarum hoc fuerit, certe Antonio
inde ingens quoddam lumen ineruit,
in quo & suam exilitatem & diuinæ
Maiestatis granditatem vidiit; ac vo-
luntate inflamatâ exarsit ut per om-
nem vitam tali Domino, ac Domini
quæ possit contentionē serui-
ret,

Iam votis religiosis obstrictus cùm
aliquando desideraret scire quomodo
posset Deo valde placere, aiebat se diuinis
monitum ut vigil esset in omni re-
ligiosarum legum accuratione; in pa-
rendistudio; ac in Dei vbiique præ-
sentis memoria retinenda. Diebus fe-
stis examinabat se, quomodo in amo-
re Dei proficeret: ad cuius compen-
dium cā industria vtebatur, ut se
amore Dei gereret erga omnes instar
mancipijs.

Sæpè Deiparam sibi vel præsentem
adesse, vel audire loquentem est vi-
sus. Ut cùm coronam quotidie pro
constahtia in vocatione recitaret, mo-
nitus est, fore ut in ea constans more-
retur: eadem Virgo Mater ei adiuit se
pro'primo sacrificio præparati, nec dis-
cessit nisi sacrificio ad finem deducto,

Bb 3. P. Mar.

B.K.
Rosarium.
Pia collig.

Angelus.
Tentatio.
Exercitio.

Martyr.

A.V.

Regula.

Hymnus.

Vocatio.

P. Mariani Xauerium, S. Xauerij nepotem morti proximum amicè rogauerat ut in cælo sui procuratoris munere fungeretur; ac suo nomine factâ Reginæ cæli reverentiâ peteret ab illa pro suo Antonio teneram erga cultum Deiparæ voluntatem atque amorem. Cum deinde pro illo mortuo diuinis operaretur, visus sibi est cælestis curiæ delicijs intereste, ac eiusdem lumine vnde quaque perfundi. Inde illi tenerior quædam erga Deiparam propensio, coelestium rerum estimatio, & humanarum contempcio maior increuit. Edoctus tunc est in illo lumine, ad consequendum eum quem oportebat amorem erga Deiparam, necessarium esse sui examen sollicitum, & particulare ad extirpandos leues quosdam nœuos, siue prolapsones; quia quæ speculum perfectionis fuit, vult suos amicos esse perfectos: deinde eidem frequenter ad Deum recurrentum per orationes quas iaculatorias appellamus: denique quotidiam aliquam sui afflictionem ac victoriæ de seipso, amore Virginis, referendam. Tum ille sibi persuasit hæc omnia sibi à suo Xauerio impetrata: de quo postea inter semidormendum auditam sibi de magnâ luce hanc vocem dixit: Hic quiescit Martinus Xauier: hic recipit gloriosum præmium laborum: cum illo quielcent qui cum illo laborarunt.

B. V.
B. V.
Mortif.

Vt se Dei Matris mancipium testaretur, cinxit se catenâ ferreis aculeis asperâ quam per omnem vitam retinuit quoad licuit per morbum, & obedientiam id ei postea prohibentem. Ordinario Sacerdotum penso, Deiparæ officium adiungebat quotidie; rosarium vero vñâ cum populo recitabat. Sabbato ad imprimendum Indis cultum Deiparæ, adhibitis etiam modis musicis manè sacrum de illa canebat, vesperi Litanias.

Cum per 40. dies asceticæ exercitiorum spiritualiū solitudini se dedisset post longa ieunia, flagella, cilicia pernoctans crebrò in oratione perebat sibi à Deo per Dei Matrem impetrari amorem Dei, doceri que ab illa quomodo Deum amare deberet amplius semper & amplius totis viribus cordis sui. Aiebat, se auditum à Regina cæli: ac oranti sibi coram Dei Matri imagine conspectum Spiritum sanctum in specie columba aureæ quæ super illius petitus considerit, & cor suauissimè vellicarit, ac illud amore diuino tenerè inflamarit. Neque aliud quidquam se tunc facere potuisse, nisi Deum diligere, dolore quoque amabilis sibi inde relicto in omnem vitam Cantabat diuinæ misericordias velut ebrius à torrente amoris, & libellum admirabilem conscripsit, quem sic inscriptis: *Ars breuissima ad eliciendum ignem amoris Dei in oratione.*

Cum inter sacrificandum desideraret vñâ cum sacrificio cor suum Dei Matri offerre, & per illam Deo; S. Michael illud Beatissimæ Virg. Matri dedit, vt illa illud æterno Patri offerret. Totum meum desiderium, erat obtinere purum amorem erga pulcherrimam, piissimam, purissimam Seraphinorum Reginam, non pro me solum, sed etiam pro toto mundo: vt omnia omnium corda se sentiant vulnerata castissimo illius amore, vti tunc meum sentiebat. Inter gratias agendū, Amabam, inquit, & amabar. Alias manè nunc sibi visus est videre DEIPARAM in æstate florida. Putabat se tunc illius anima esse in medio rosarium ac florum variorum; cum illam repente penetrauit, radius quida accensus, in cuius medio erat cor splendidum & ardēs in manibus diuinæ huius Dominae, sagittis duabus confixum. Ibi se in altiorem Dei, & assistentis custodis Angeli notitiam peruenisse. Alias manè

mane inter orandum sentiebat sibi cor eleuari, ac videre velut in calo empyro IESVM & MARIAM. Infatiabile erat in eo desiderium proficiendi semper in amore Dei plus & plus, corde praedesiderio palpitante, ac velut esuriente, fame dulcissimam. Alio die in sacro videbatur sibi ab Angelis circumdari coram Deipara, & ad hanc a corde suo sagittas vibrari. Aiebat: sicut diues dum aliquid molestiae sentit, pro leuamento domi cestas thesaurorum plenas contemplatur, & mororem abstergit: sic & se inter ardua memoriam fuisse Dei, ac Matris Dei, & delectatum fuisse. Certè aliquando in Hispania æger cum opem Deiparæ imploraret, illam vñam cum S.P. Ignatio sibi adstantem a se visam, & se a febri conualuisse affirmauit. Suadebat ut qui diuino amore flagrare vellet, opem Deiparæ ac S. Mariæ Magdalena posceret. Eadem de causa colebat etiam impensè S. Teresiam: & videre sibi aliquando visus est Deiparam cum Angelis, S. Mariæ Magdalena hinc, inde verò S. Teresiæ Deiparæ latus claudentibus. Adfuisse ait & Christum scaturientibus per eius pedum vulnera sanguinis viui riuis, qui aiebat, eum affeceturum id quod flagitabat. Inde illi felices æstus amoris excelsi, & humilitatis profundæ didicitque diuinatus ea omnia sibi per Deiparam obtigisse. Anno 1620. 5. & 6. Febr. cum in matutina meditatione expenderet, quantu in perfectissimo erga Deum amore proficeret, sensisse accendi: & videre sibi visus est columbam niveam expensis alis aureos radios de se spargentem: quæ postea super illius caput quieuerit; ipso latitia tantâ perfuso: vt ea ipsi visa fuerit (quemadmodum latine ipse scribit) quasi voluptas Angelorum. Inde ad cor volare est visa: & tum datum esse signum ad finem horæ

meditationis quam stupebat tam citè effluxisse.

Cum in recitandis, pro more, sanctorum omnium litanijs totum se infra omnes humilitate profundâ demitteret, vocem ad se perlata perceperit, quæ aiebat: Antoni, ego elegite, ut animas istas illumines.

Litanie.

Cum amorem diuinum in concione quadam suis conatus fuisset imprimerre ardore insigni, & inde domum redux, in cubiculo Deum oraret, ut in ijs qui eum audierant magnum diuini sui amoris ignem incenderet; visus sibi est videre Christum, & se sacro eius lateris vulneri os admouere, ac inde guttas legere; ut paruuli guttulas lacrimis fugunt.

Amor Dis.

Cum ad gentiles Indos conuertendos undeque excurreret, plurimosque ad Christum perduceret, idola in foro palam combureret, essetque Pater omnium ac Magister, plurimum laborum & æromium tulit; ab inquis etiam permulta perpetius. At quicquid calumniarum, & calamitatum pateretur, Deipara illum suauissime solabatur.

S. Michaelm fecit præsidem cordis sui ac suorum sensuum. Vnde quicquid ageret, illi, & per illum Deo ac Dei Matri offerebat. Inter vescendum, semper aliquid mittebat IESV, & MARIA per Angelum suum custodem.

S. Michael.

Orans in horto aliquando visus est ore accenso, fixis in caelum oculis, a terra sublimis. Ægrum, & ob febiles æstus reliqua pedis parte non tectum, inuisit ac præsenti S. P. Ignatio benignè commendauit Christus, ut ille suæ militiae socium solaretur. At Ignatius Ægrum digito monstrans, Domine, aiebat, istene est de tua Societate? Mox Antonium acriter emissæ legis coarguit quod pede non satis recto decumberet. Madritum ad Regem

Mortif.
Mensa.

Oratio.

Regula.
S. P. Ignat.

gem è Regno Peruano proficisci iussus.
a Rege Catholico multa feliciter im-
petravit contra eos qui Indos vexa-
bant, & eorum saluti impedimento e-
rant.

Oratio.

Limæ obseruauere domestici illum
à noctis medio usque ad matutinum
tempus per sex horas orasse. Dixit
Confessario suo quod putaret se tem-
pus illud perdidisse, si cyathum aquæ
biberet, aut aliquid sumeret *sine actu
amoris Dei*. Unde dicebatur, omnes
etiam eas quæ indifferentes vocantur
actiones, ad excelsam diuini amoris
sphœram reducere consueuisse. Per
annos aliquot illâ iaculatoria oratio-
nē vrebatur: *Non mea, sed tua voluntas
fiat.*

Euchar.

Sæpè illum ad orationem Angelus
custos excitauit: animæ è Purgatorio
auxilium ab eo petiere: Limæ à san-
ctissimo Sacramento radios ad suum
pectus venientes, & vicissim alios à
suo pectore erumpentes in sanctissi-
mum Sacramentum ire vidit. Cum
vehementer doleret audiens SS. Eu-
charistiae Sacramentum ab hereticis
contemptum, & indignis modis tra-
statum, Christus illi faciem suam in-
star octedecim annos nati adolescentis
ostendit venustate ac splendori
pulcherrimam.

Socetas.

Cùm in quapiam Provincia calym-
nias pateretur Societas, Antonius pro-
ea orans, videre sibi visus est illam
Provinciam velut in corde Dei. Et
Præpositum Provinciale solatus est,

tranquillitate ex vero prædictâ, Nam
breui illi qui Societatem accusarant,
falsi vñtrd sunt se esse mentitos: &
vnus eorum dixie se triginta sex fictis
chirographis Societati maculam as-
pergere fuisse cognatum.

Aiunt illum per octo exercitorum *Eucharistie.*
dies aliquando nîcibi admisso, præ-
ter SS. Eucharistie Sacramentum. *Ieron.*
Nam tametsi per eos dies duos panes
in cubiculo, veluti pro ammonâ habue-
rit, vt ijs vesceretur, si se viribus desti-
tui persenticeret, tamen post exerci-
tia integros illos reddebat ita vñ ac-
ceperat.

In festos sibi demones dissipauit pro-
nunciatis IESV, & MARIA nomini-
bus, & oratione *sub iuvum praesidium.* *Iacob.*
&c.

Aliquando Cherubinus unus, alijs
Angelus custos, scemel duo Angeli, ei
conspicti sunt.

Cum Limæ diem extremum obiit *Mart.*
illicet religiosus quidam Ordinis Dei-
paræ de mercede, ac alia quedam re-
ligiosa persona, dixerunt se vidisse
quod cum gloria in cælum abierit. Pro-
rex Peruanus, cum consilio Re-
gio eum sepulchro suis humeris intu-
lere. De illius chirographo erga
regios benefico, & alijs multis quæ
admirabilitatem habent, multa scri-
bit Doctor Ioannes Franc. Xarque in
eius vita Cæsaraugustæ anno 1662.
cum approbatione maiorum Hispani-
cæ in lucem data.

XII. DIE